

Αλέξης Αγγελόπουλος

Η ΣΗΜΑΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ ΣΤΗΝ ΠΡΥΜΝΗ

«Υπερηφάνεια και μαγκιά»

Πειραιώτης, βέρος Εθνικός, άνθρωπος απλός, αλλιά και διαφορετικός. Ο εφοπλιστής Αλέξης Αγγελόπουλος επαναδιεκδικεί την ελληνικότητα της μεσογειακής ναυτιλίας, αναμετρείται με την κληρονομιά του Ωνάση, ισορροπεί ανάμεσα στο ένστικτο και τα τερτίπια της αγοράς

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ: ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΑΠΡΑΝΟΣ

Στην αρχή έβλεπα κάποιες εργασίες στο απέναντι νεοκλασικό, στην Καστέλλα. Οι εργασίες προχωρούσαν αργά και κάθε τόσο πλησίαζα να δω τι γινόταν. Και μέρα με τη μέρα διαπίστωνα ότι γινόταν συστηματική, προσεγμένη και υπεύθυνη δουλειά. Φυσικά, ενδιαφέρθηκα να μάθω ποιον θα έχουμε γείτονα. «Είναι ο εφοπλιστής ο Αγγελόπουλος», μου είπε ο ψιλκατζής της γειτονιάς, «ος τα πάνθ' ορά». «Ποιος Αγγελόπουλος;» ρώτησα. «Ο πρόεδρος

του Εθνικού», μου απαντά. Δεν ήθελα ν' ακούσω περισσότερα. Κι έτσι, γνωρίστηκα με τον Αλέξη Αγγελόπουλο. Εθνικός κι εγώ, είχα εγκαταλείψει κάθε σκέψη να ξαναπάω στο γήπεδο έπειτα απ' όσα είδα κι έμαθα ως παράγοντας της αγαπημένης μου ομάδας (με καταβολή αρκετών εκατομμυρίων δραχμών). Ο Αγγελόπουλος με έπεισε να επιστρέψω. Ως απλός φίλαθλος. Είναι ένα από τα ελάχιστα που του «καταλογίζω», καθώς μερικά πράγματα στον Πειραιά (ποδοσφαιρικά και όχι μόνο) δεν αλλάζουν...

Δεν τον γνώριζα, αλλά με τον πατέρα του, τον Κωνσταντίνο Αγγελόπουλο, στέλεχος της ΑΓΕΤ, γνωρίζομαι. Όλοι οι -κάπως παλιοί- Εθνικοί γνωρίζομαστε μεταξύ μας. Μπορεί να μην είμαστε 300, όπως λένε οι κακεντρεχείς, αλλά δεν είμαστε και «σαν την Πελοπόννησο», που έλεγε κι ο Αυλωνίτης στους «Γαμπρούς της ευτυχίας». Τα σπίτια μας βρίσκονται απέναντι. Κι έτσι μια «καλημέρα», ένας καφές, μια κουβεντούλα είναι πολύ εύκολο να συμβεί ανά πάσα στιγμή. Γι' αυτό και μπορώ να σας «μιλήσω» για έναν ▶